

[Ministeren for Grønland.]

I øvrigt skal jeg gøre opmærksom på, at jeg med den højtærede socialminister har aftalt, at der allersnarest nedsættes et udvalg socialministeriet og ministeriet for Grønland imellem til drøftelse af principielle spørgsmål om de sociale foranstaltninger i Grønland, bl. a. på grundlag af de fra invalideorganisationerne modtagne henvendelser, af den før omtalte socialinspektørers rapporter og de forslag, som kan forventes at komme fra landsrådet.

Jeg finder altså i almindelighed, at det fremsatte forslag om, at statskassen skal yde landskassen et tilskud på 80 pct. af landskassens udgifter til offentlig forsorg, nemt vil kunne præjudicere en kommende mere gennearbejdet og sagligt rigtig ordning, og at forslaget derfor næppe bør gennemføres nu. I øvrigt bør et lovforslag som nærværende formodentlig ikke gennemføres uden forudgående behandling i Grønlands landsråd.

I ministeriet for Grønland følger vi i denne forbindelse spørgsmålene med den største opmærksomhed, og jeg mener at kunne udtale, at der, for så vidt angår udgifterne til en modernisering af forsorgen, er gehør for, at staten i nødvendigt omfang bør træde hjælpende til, hvis landskassen ikke kan klare opgaven. Tidspunktet for en eventuel hjælpeaktion er blot ikke helt inde endnu.

Vi skal jo bl. a. også have det endelige forslag om sociale foranstaltninger, som socialinspektøren skal fremkomme med, ind i billedet, og i en artikel i Grønlandspostens nr. 22 sent i efteråret slutter socialinspektør Kaj V. Petersen sin redegørelse med nogle bemærkninger, som klart synes at vise, at han er helt indforstået med, at hans opgave er at undersøge og foreslå, og at disse hans undersøgelser og forslag må afventes, før man fra landsrådets, Grønlandsministeriets eller regeringens side går i gang med at ændre og forbedre det grønlandske socialvæsen.

Med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne citere slutningen af den nævnte artikel. Overskriften lyder „Vurdering af situationen i Grønland“, og der fortsættes:

„I en række artikler i de kommende numre af Grønlandsposten vil der blive redegjort for, hvorledes behandlingssyns-

punktet er trængt igennem inden for de forskellige grene af socialvæsenet, og hvad der i et tidssvarende socialvæsen gøres for at reparere på sociale skader. Der begyndes med børne- og ungdomsforsorg, og over mødrehjælp, revalidering af forskellige kategorier af erhvervshæmmede personer, bl. a. alkoholister, sluttet der af med en redegørelse for, hvordan behandlingssynspunktet også er ved at trænge igennem inden for alderdomsforsorgen. Det vil endvidere blive forsøgt at give en vurdering af, hvorledes og i hvilket omfang disse foranstaltninger har mulighed for at blive iværksat i Grønland.“

Med dette har jeg altså villet give udtryk for, at det fremsatte lovforslag synes at være kommet for tidligt. Vi må i hvert fald have landsrådet med ind i billedet. Det ærede medlem vil herefter kunne forstå, at det ikke alene drejer sig om, at staten skal yde en større eller mindre procent til sociale udgifter, men at det i lige så høj grad drejer sig om en ny socialordning for Grønland.

Ordføreren for forslagsstillerne (Vivike):

Jeg er ikke i besiddelse af den samme tålmodighed som den højtærede minister for Grønland, simpelt hen fordi det er et trist faktum, at i denne stund og i tiden fremover sidder der medborgere i Grønland, som sulter og fryser, medborgere, som er handicappet af invaliditet eller alderdom, arbejdsløshed o. s. v. Så kan man jo henvise til, at der skal foregå noget i landsrådet, og at der skal foregå en del i Grønlandsudvalget af 1960. Men det er jo menneskelige lidelser, der skal betale for vor sendrægtighed, og der kan gå lange, lange tider, inden disse menneskers lidelser bliver lindret, hvis vi skal gå den vej, som den højtærede minister foreslår.

Det forslag, vi har fremsat, skal ikke bare betragtes som havende et humanitært sigte, men det vil, hvis det gennemføres, komme til at spille en meget stor rolle i Grønlands erhvervsmæssige udvikling. Men menneskematerialet er det vigtigste i denne udvikling, og som det går deroppe i øjeblikket, ødelægger man meget godt menneskematerialet. Jeg vil for at bekræfte denne påstand gerne have lov til at citere fra landsrådets for-